

אף על פי פרק המישי כתובות

סא.

עין משפט נר מצוה

א מיי פכ"א מהלכות אבות ה"ג יג קמ"ג לאון פ"ט טו"ע אה"ע סימן פ"ט ע"ב
ב מיי ש"ס ה"ג יד קמ"ג ש"ס טו"ע אה"ע סימן פ"ט ע"ב
ג מיי ו"טמג ש"ס טו"ע אה"ע סימן פ"ט ע"ב
ד מיי ש"ס ה"ג ו' קמ"ג ש"ס טו"ע אה"ע סימן פ"ט ע"ב
ה מיי ש"ס ה"ג ו' קמ"ג ש"ס טו"ע אה"ע סימן פ"ט ע"ב
ו מיי ש"ס ה"ג ו' קמ"ג ש"ס טו"ע אה"ע סימן פ"ט ע"ב
ז מיי ש"ס ה"ג ו' קמ"ג ש"ס טו"ע אה"ע סימן פ"ט ע"ב
ח מיי ש"ס ה"ג ו' קמ"ג ש"ס טו"ע אה"ע סימן פ"ט ע"ב
ט מיי ש"ס ה"ג ו' קמ"ג ש"ס טו"ע אה"ע סימן פ"ט ע"ב
י מיי ש"ס ה"ג ו' קמ"ג ש"ס טו"ע אה"ע סימן פ"ט ע"ב
יא מיי ש"ס ה"ג ו' קמ"ג ש"ס טו"ע אה"ע סימן פ"ט ע"ב
יב מיי ש"ס ה"ג ו' קמ"ג ש"ס טו"ע אה"ע סימן פ"ט ע"ב
יג מיי ש"ס ה"ג ו' קמ"ג ש"ס טו"ע אה"ע סימן פ"ט ע"ב
יד מיי ש"ס ה"ג ו' קמ"ג ש"ס טו"ע אה"ע סימן פ"ט ע"ב
טו מיי ש"ס ה"ג ו' קמ"ג ש"ס טו"ע אה"ע סימן פ"ט ע"ב
טז מיי ש"ס ה"ג ו' קמ"ג ש"ס טו"ע אה"ע סימן פ"ט ע"ב
יז מיי ש"ס ה"ג ו' קמ"ג ש"ס טו"ע אה"ע סימן פ"ט ע"ב
יח מיי ש"ס ה"ג ו' קמ"ג ש"ס טו"ע אה"ע סימן פ"ט ע"ב
יט מיי ש"ס ה"ג ו' קמ"ג ש"ס טו"ע אה"ע סימן פ"ט ע"ב
כ מיי ש"ס ה"ג ו' קמ"ג ש"ס טו"ע אה"ע סימן פ"ט ע"ב
כא מיי ש"ס ה"ג ו' קמ"ג ש"ס טו"ע אה"ע סימן פ"ט ע"ב
כב מיי ש"ס ה"ג ו' קמ"ג ש"ס טו"ע אה"ע סימן פ"ט ע"ב
כג מיי ש"ס ה"ג ו' קמ"ג ש"ס טו"ע אה"ע סימן פ"ט ע"ב
כד מיי ש"ס ה"ג ו' קמ"ג ש"ס טו"ע אה"ע סימן פ"ט ע"ב
כה מיי ש"ס ה"ג ו' קמ"ג ש"ס טו"ע אה"ע סימן פ"ט ע"ב
כו מיי ש"ס ה"ג ו' קמ"ג ש"ס טו"ע אה"ע סימן פ"ט ע"ב
כז מיי ש"ס ה"ג ו' קמ"ג ש"ס טו"ע אה"ע סימן פ"ט ע"ב
כח מיי ש"ס ה"ג ו' קמ"ג ש"ס טו"ע אה"ע סימן פ"ט ע"ב
כט מיי ש"ס ה"ג ו' קמ"ג ש"ס טו"ע אה"ע סימן פ"ט ע"ב
ל מיי ש"ס ה"ג ו' קמ"ג ש"ס טו"ע אה"ע סימן פ"ט ע"ב

הבניסה לו שפחה אחת. קצת תימנה אם הוא זן אותה א"כ מה מרויח הצעל דכלא שפחה היא היתה עושה הכל ולא היה זן אלא אותה לצדה ועמה זן אותה ואת שפחתה: **ואחת שצמצמה** לו משה גרבי. פירוש מלמדה לו ממנה שהיא חייב ליתן לה כמו קופה של צשמים ושאר דברים וזמנמה כל כך שיכול לקנות מזה כמה שפחות רצונו מס ויש גורסין שמלמדה לו משלו כלומר שהוא עשיר שיכול לקנות הרבה שפחות כפי צרכה:

אבל מווגת לו את הכוס ומצעת לו המטה. והא דמתן שלט אינה מלמדת כתבתי צריש מלילתין (דף טז:) [ללא הוי כמו הלעת המטה למתני]: **מחלפא** דביתהו בידא דשמאלא. כמתזור ויטרי פי הרב ר' שמעיה שהיה נוהר רש"י אפי' שלא ליתן מפתח מידו לידה ומכאן אין ראייה דשאינו מווגת כוס שהוא דבר של חיבה ואסורה אפילו להציל דמניו על השולחן אלא למר מנחה ליה אפי' שקיל ולמר אפומא דכוסא ומסדר אליהו דקמני גבי ההוא עובדא דמיימי צפ"ק דשבת (דף יג:) וס' צלדס אחד שקרא הרבה ושנה הרבה כו' ששאל אליהו לאשמו שמה הצלת לו את הפך שמה הצלת לו את השמן ואמרה לו חס ושלוס אפי' צלדס קטנה לא נגע בי נמי אין ראייה דמלמדת לפיכך דשאל על הצלת הפך היה מקפיד אלא הכי קאמר שמה צשעת הצלת הפך לא נזרחת ונגע צין וכן משמע שהשיבמו אפילו בצלדס קטנה לא נגע בי אלא שלא הביאה לו לא קלמרה ומה שפירש מחלפא ליה צידא דשמאלא צימי לבונה דמשמע שיש להקל צימי לבונה מצימי נדוטה וכן מצינו בפרק קמא דשבת (ס' ע) צההוא עובדא שהצלתו לעיל דקאמר צימי נדוטיך מהו אלכך צימי לבונות לטבול עד אחר שצעה נקיים אין חילוק צין ימי נדוטה לימי לבון כדאמרין צשכסת צשבת (דף טז:) תהיה צנדרה צהוייתה מהא עד שצנח צמים: **ל**

ברי. צריאים: עיניו. עיניהם גדולות: **הני. צעלי מן: כרפסא.** אפי"א: **כוסברתא.** אליינדר"א צלע"ז: **צערא דידה הוא.** החלב רב צדדיה ומלמדה: **דלא אורחה.** אין דרך משפחתה להניק: **צחיקאי.** צמקומי. ולי נראה ש' לשון חזיקי קרן כלומר לשון פקדת מקוס צפקד מקומי וכפמני: **אורחי.** אורחים המשמחים שבת או חדש: **פרחי.** עוזרים לרכס. לפי שצמקוס שיש בני צית רבים נוהגים להתארח עוזרי דרך: **הא שארא.** כגון דברים קטנים: **שראוייה להניק.** שהכניסה נדוניה רבה ויש כדאי למצויה נדוניה זו לקנות ממקומה שפחות להניק ולשמטה: **אבל מווגת לו כוס ומלמדת לו מטה.** לפרוס מסך ולצדין דבר שאינו טורח ומקום דמילי דמיצה נינהו כדי שמתחבצ עליו. ולא דמי למלמדת דמתני' דהוי דבר של טורח. ובכפיהה הני לא כפי לה אלא חכמים השיאוה ענה טובה להשיג זאת צישראל: **חון ממויגת כוס.** כל שהוא צברים של קירוב וחיבה ומציאין לדי דהרגל דבר: **מיחלפא ליה.** צימי ליבונה: **אפי סדיא.** מרחשומי: **אשרשיפא.** ספסל: **הכל משהין לפני שמש.** המשמש צסעודה ואלוכין צכניו ושהין מלהאכילו עד שיקומו הקרואים: **חון מצשר שמן כו'. שמתאוה להם ומלמדת: כוספת פמו.** שרמו חוק ומוס היום ממחרת צו כחסיס: **מכשילא דארי.** מין כמחין ופטוריות: **אספספי.** הייתי מסוכן לאחזני צולמוס מחמת תאות רצוני: **גרגילי.** חמיות דקות ועגולות. **רודיליש צלע"ז:** **ממרהא דהנוניסא.** תמרה שמינה כמו קריב לגבי דינהו וזלדחן (שבושט דף טז:): **קיוסא.** קיהין ציינים. אצור"א צלע"ז: **כל דאיש ליה ריחא או קיוסא.** מניק את מי שאוכלין לפניו ואינו אוכל: **חד ספי.** מלכל את השמש מכל מין ומין: **וחד ספי ליה ממין אחד.** צתחלת סעודה לשובע ומשאר המיניו מששהו עד שיגמרו סעודתו: **קיוס ספי.** קודס שיקן לפניו: **מאחר ספי.** מכל מין ומין לאחר שנתן לפניו ולפני האורחין: **דקידס ספי משפעי אליהו צהדיה.** לפי שששנות לפניו והוא רואה וממטהו ומלמדתו ופועמים שיש אורחין הרבה: **אוגור.** שס מלך פרס: **אטורנגא דמלנא.** מושצ צמנות לפני השרים וצלשוניו ציניסקלאק"ש: **דחור**

(א) נפי צעלי זיו והדר ערוך בערך זיו. פי יסוס וזלס כפירוש ראשית צמנה. (ב) נפי צעלי צטר רח"ל. (ג) נפי ה"איש רב שפאל. (ד) נפיוצין נה. וצ"ל. (ה) נלעיל מת. (ו) נגי הערוך בערך הניק צהריקאל. (ז) נליל ואמר. (ח) נלעיל ד. (ט) נליל ואמר. (י) נפי היטב פשטי לקמן קה. ד"ה צמיקאל. (יא) ס"א צהרס. (יב) מושצ המון לפני השרים כ"ל. ש"ל.

תוספות ר"ד

אמר ר"פ בדיק לן ר"ה ב"ח היא אומרת להניק והוא אומר שלא להניק שומעים לה דצערא דידה הוא. הוא אומר להניק והיא אומרת שלא להניק מהו כל היבא דלא אורחא לה שומעים אורחא ולאו אורחא מאי בתר דידיה אזלין או בתר דידיה אזלין. ופשיטנא ל"י עולה עמו ואניה וירדת. אמר ר"ה והיא בעולת בעל בעליהו של בעל ולא בירדתו של בעל. הכניסה לו שפחה א"י חגא ואיתימא דרבינא לא שחכרסה לו משכא אלא כיון שראויה להכניס פירוש אפי"פ שלא הכניסה פירוש כיון שהכניסה לו כספים לקנותה ממקצת. תניא אורח שהכניסה לו (א) ואי שפצאנה לו בתוך ביתו. ארבע יושבת בקתרא. ארי"ב בית ארי"ב ארי"ב שאמר ד' יושבת בקתרא אבל מווגת לו את הכוס ומצעת לו את המטה ומרחצת פניו ידיו ורגליו (פי הרוב שאינו דומה הצעה זו להצעה דמתני' והצעה דמתני' מתפרש לקמן המטה והכרים והכסות ויש שם טורח יותר אבל הצעה דהכא הוא לפירוש חסדין על המטה שהוא לקירוב וחיבה דומיא דמיימי לבונה (הכוס) וארי"ב ארי"ב כל מלאכות שהאשה עושה לבעלה נדה משה לבעלה חוץ מושה והצעת המטה והרחצת פניו ידיו ורגליו: א"י והצעת המטה ל"א אלא בפניו אבל שלא בפניו מל"ל בה: מייגת הכוס. דביתו דשמואל מחלפא ליה בידא דשמאלא דאבי מנחה ל"א אפומא דכוסא דרבא אבי סדיא דר"פ אשרשיפא פי' המורה בימי ליבונה וכך פי' ר"ח ז"ל ואינו נ"ל דאטו קילי ימי ליבונה ממי נדוטה מים שלא תטבול בכרת קיימא ואורבה בימי ליבונה ששכר פסקה מראות יש לה להתרחק יותר ויותר ומכאן מוכח שלא היו אוכלין בשבתה חוליות. והדין נותן שמה טהרה יכולין לעשות בח"ל (ג) שהוא מטמאה בקברות: וארי"ב ב"ח ארי"ב. הכל משהין לפני משכ פני מכשר ויין וארי"ב בשר שמן ויין ישן אמר רבא בשר שמן כל השנה ויין ישן בתקופת תמוז. אמר

תורה אור השלם

1. וק"א אלהים אל אבימלך בחלום הלילה ויאמר לו הנה מת על הצהרה אשר לקחת והוא בקללת בעל:
2. וקרא האדם שם אשתו וקח פי הוא היתה אם באישה ג

לעזי רש"י

אפי"א. כרפס. אליינדר"א. כוסבר. רודיליש. פרחים צולמוס דקים. איגור"א. חרות. חריפות. שנישקלאק"ש שנישקלאק"ש. ממונה על משק הבית.

מוסף רש"י

בדק לן. מנסה אומנו (עובדין רב). אם נגע להשיב (חולין ק"ג). חוץ ממויגת הכוס. להוסיף לו. והצעת המטה כו'. שדרך קירוב ומחנה סן ונלן לדי הרגל דבר (לעיל ד).

רב ענן ברי"ת הוה קאימנא קמי' דמי"ש ואייתו ל"י תבשילא דארדי ואי לא דיהיבי לי מיני' איסתכני ר"פ אמר אפי' חמרי דאונותא כללא דמילתא כל דאית ליה ריחא (א) כ"ה גי' הדי"ף וכו' צמק' צמק' ד"ה וזאת צמק' יג גורסין. (ב) נראה ל"ל שיהא עמלה צמקתא צמקתא.